



## Els músics de Bremen

### Descripció

En una granja, en un racó tranquil i oblidat, vivia un ase vell i cansat. Havent treballat incansablement durant anys, l'ase es va trobar cara a cara amb un destí cruel. El seu amo, sense pietat, va decidir que era hora de portar-lo a l'escorxador. L'ase, amb ulls tristos, però amb un esperit indomable, va escoltar aquests plans funests. «Això no pot ser el final», va pensar. «Després de tant de temps i esforç, he de trobar un nou propòsit.» Amb aquesta determinació, l'ase va fugir de la granja, marxant cap a l'horitzó amb la il·lusió de convertir-se en músic a la ciutat de Bremen.

Mentre l'ase avançava per camins polsegosos, va trobar-se amb un gos de caça, trist i abandonat. El gos, amb la mirada baixa i un aire de derrota, va explicar la seva història. «El meu amo em considera inútil per la caça ara que soc vell», va dir amb una veu trencada. L'ase, sentint empatia pel gos, va tenir una idea brillant. «Per què no vens amb mi a Bremen?», va suggerir. «Podem formar una banda musical junts. La música ens donarà una nova vida.» El gos, inspirat per l'entusiasme de l'ase, va acceptar amb alegria, esperançant en aquest nou somni.

Continuant el seu viatge, l'ase i el gos van conèixer un gat. El gat, amb un ullal trist i desesperançat, va compartir la seva dolorosa història. «La meva senyora, creient-me massa vell per jugar, volia desfer-se de mi», va miolar el gat. L'ase i el gos, sense dubtar, van convidar el gat a unir-se a la seva aventura musical. «La música pot ser el teu refugi», van dir-li amb to reconfortant. El gat, veient un raig d'esperança en la foscor, va acceptar amb gratitud, unint-se a aquesta banda inusual.

Finalment, el grup es va creuar amb un gall, que estava a punt de ser convertit en sopa per la seva família. El gall, amb veu aguda i desesperada, va explicar la seva situació.



«He servit com a despertador tota la meva vida, i ara em volen menjar!», va clamar. L'ase, amb una veu calmada i plena de seguretat, va invitar el gall a formar part de la seva banda. «La música serà la teva salvació», va dir l'ase. El gall, amb els ulls brillants d'esperança, va pujar al carro imaginari de la banda.

Aquesta banda de músics poc convencionals va continuar el seu camí cap a Bremen, però la distància era gran i la nit es va abatre sobre ells. Cercant un lloc on passar la nit, van veure una llum a la llunyania. Amb cautela i curiositat, es van apropar a la casa d'on provenia la llum. L'ase, amb una mirada astuta, va espiar per la finestra i va veure un grup de bandits gaudint d'un sopar opulent.

«Els bandits!», va xiuxiuejar l'ase als seus companys. «Hem de ser astuts si volem alliberar aquesta casa de la seva presència.» Els animals, units en la seva missió, van idear un pla enginyós. «Farem el soroll més gran i espantós que aquests bandits hagin sentit mai», va dir l'ase amb un somriure maliciós.

Els bandits, asseguts a la taula, es van alarmar en sentir els sorolls estranys i poderosos que venien de fora. «Què és això?», va preguntar un bandit, amb la pell de gallina. «Són esperits?», va murmurar un altre, amb els ulls oberts com plats. Un tercer va cridar, «Fugim, la casa està embruixada!»

Els animals, en veure els bandits fugint espantats, van riure i van celebrar el seu èxit. Entrant a la casa, van trobar-se amb un festí esperant-los. Se'n van fer un bon tip, rient i compartint històries dels seus passats.

Però la història no acaba aquí. Més tard, quan un dels bandits va tornar cautelosament, es va enfrontar als animals, que van defensar la seva nova llar amb valentia. El gat va saltar sobre el bandit, esgarrapant-li la cara; el gos el va mossegar amb força; l'ase li va donar una coça poderosa; i el gall va cantar triomfalment, espantant encara més al bandit. Aquest, aterrit, va fugir cap als seus companys, explicant-los una història de bruixes, monstres i fantasmes.

Els bandits, terroritzats per aquestes històries, no es van atrevir a tornar mai més. Així, els músics de Bremen, l'ase, el gos, el gat i el gall, van trobar una nova llar i una nova família en aquella casa. Van viure junts, feliços i units per la música, mostrant que fins i tot en les circumstàncies més difícils, l'amistat i el coratge poden obrir camins cap a finals feliços.

I així és com els valents músics de Bremen van trobar una vida plena de música, amistat i aventures.